

MILAN HOUSER: *Bez názvu*, 2018, lak, pigment a farba na plátne, priemer 125 cm, majetok autora, foto: archív autora

MILAN HOUSER

Kurátor: Vladimír Beskid

Výstava je súčasťou kurátorského projektu **OBJEKTívne**.

OTVORENIE
29. november 2018 od 18:00 do 20:00 hod.

TRVANIE VÝSTAVY
30. november 2018 – 27. január 2019

KHB

Kunsthalle Bratislava

OTVORENÉ
Pon: 12:00 – 19:00 hod.
Uto: zatvorené
Str: 13:00 – 20:00 hod.
Štv – Ned: 12:00 – 19:00 hod.

Vstup voľný

Kunsthalle Bratislava
Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava
Slovenská republika

www.kunsthallebratislava.sk

Poverená riaditeľka KHB: Nina Vrbanová
Kurátor výstavy: Vladimír Beskid
Edičné aktivity: Katarína Trnovská
Grafický dizajn a layout: Eva Šimovičová
Produkcia a inštalácia: Magdaléna Fábryová, Marcel Mališ
Vzdelávacie programy: Daniela Čarná, Lucia Kotvanová
Spravidkové programy: Darina Ondrušová
Médiá / PR: Katarína Kručay Hornáková
Administrácia: Jana Babušiaková

S finančnou podporou

Partner osvetlenia fasády

Mediálni partneri

• RÁDIO DEVÍN

5 MILAN HOUSER: *The Great Outdoors*, 2016, samostatná výstava – pohľad na inštaláciu v Danubiana Meulensteen Art Museum v Bratislave, majetok autora, foto: archív autora

MILAN HOUSER (*1971, Vyškov) je český súčasný maliar a intermediálny umelec, absolvoval štúdium na Akadémii výtvarných umení v Prahe (1993 – 2000); 2000 – Cena rektora AVU v Prahe; 2000 – štipendium Nadácie Jany a Milana Jelínkových; 2005 – štipendium Pollock-Krasner Foundation. Od roku 2008 pôsobí ako pedagóg na Fakulte výtvarných umení VUT v Brne, v rokoch 2011 – 2018 – v pozícii dekana tejto fakulty. Od roku 2003 aktívne vystavuje doma i v zahraničí, vrátane Slovenska, kde mal viacero samostatných výstav: *Miesto pripojenia/Connecting Point*, Kunsthalle LAB Bratislava, 2018; *The Great Outdoors*, Danubiana Meulensteen Art Museum Bratislava – Čunovo, 2016; *Geometrické polia* (s Adamom Szentpéterym), Kasárne Kulturpark Košice 2013; *Vanitas*, Kopplova vila GJK Trnava, 2009; *V perleti*; Synagóga – Centrum súčasného umenia GJK Trnava, 2016. Žije a tvorí v Brne.

VLADIMÍR BESKID (*1962, Semiduby) je slovenský historik umenia, kurátor a kultúrny manažér. Absolvoval Filozofickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave (1985). Venuje sa výskumu a prezentácií moderného a súčasného umenia 20. a 21. storočia v širšom stredo európskom kontexte. Kurátorsky pripravil takmer osemdesiat výstav súčasného umenia na Slovensku aj v zahraničí. V poslednom období sa venuje vývinu slovenského (post) konceptuálneho umenia (z výstav: *Mäkké kódy*, Múzeum súčasnosti Wrocław, 2015; *Reversed*, Múzeum súčasného umenia Nový Sad, 2016; *Sonda 1*, GHMP Praha, 2018). Žije a pôsobí v Trnave, v Bratislave a v Košiciach.

bolo monumentálnym gestom obsadenia priestoru farbou a prinášalo aj rad otázok testujúcich našu kultúrnu citlivosť: Čo je ešte malba? Možno ju redukovat' na základné gesto a pigment? Je možná malba bez spojitosti s plochou?

Tento dialóg malby s architektúrou priniesol nielen silné gesto oslobodenej malby, jej vykročenia do priestoru, ale potvrdzoval aj autorov dlhodobý výskum materiálnosti malby a koncentrovania sa na fyzikálne a chemické sily či procesy (zmena priestoru pomocou farby; priestor malby; organická tekutosť maliarskej hmoty a geometrický poriadok blokov, kruhov). Nakoniec jeho práca s masou farby, resp. s pigmentom je aktuálna aj na súčasnej medzinárodnej scéne. Farba a pigment ako dominantný prvok v priestore v kombinácií so sprejmi, s voskami, s digitálnymi vstupmi prináša nové dimenzie vnímania malby v jej hraničných polohách (napr. Katharina Grosse, Anish Kapoor, Fabian Marcaccio, Jason Martin). V bratislavskom Kunsthalle LAB je tento moment čistokrvných „vlákien“ malby recyklovaný do nových zväzkov, prúto, vrkočov, ktoré „ohmatávajú“ aj obsadzujú daný priestor a prinášajú istý plastický i organický moment do geometrického rámovania priestoru a obrazových formátov.

Okrem obrazových polí kruhov a objekto-maliarskych vlákien či káblov Houser ponúka silný objímajúci environment farby a svetla – natretie podkladových stien a výlep transparentných fólii na obvodové sklá. Vzniká intenzívne prežiarenie a prehriatie žltou farbou, ale aj nalomenie klasického výstavného priestoru. Autor vytvára akési laboratórne prostredie s nasýtenou atmosférou expanzívnych farebných bodov a polí. Pri svojom záujme o samotnú „materiú“ malby tak modeluje dematerializovaný priestor plný farby a svetla – ojedinelý „Color House-r“.

Houser spája koncentráciu v dostredivých kruhových kompozíciách a zároveň odstredivé farebné prostredie – vizuálnu centrifúgu, ktorá vás preniesie do iného priestoru farby, svetla a následného kontrastu. Takto vystavaný priestor farby je pre vizuálne zdatných a stredne pokročilých.

Intenzívny signál pripojenia COLOR HOUSE-R

Kurátor výstavy: Vladimír Beskid

Individuálna výstava českého umelca Milana Housera (*1971) s názvom *Miesto pripojenia* sa príslovečne koná v Kunsthalle LAB, lebo prináša laboratórne prostredie priestoru maľby či maľby v priestore. Nakoniec, keďže ide o sprievodnú akciu k česko-slovenskej výstave objektov, môžeme ju vnímať aj ako príspevok o hraničných podobách maľby a objektu (mnohokilogramové kruhy so silným blindrámom, redukcia maľby na pigmentové vlákna zo stuhnutého laku, čo sa rozpínajú do priestoru a pod.). Na výstave dominujú sústredené kruhy s liatím farby, pigmentované lakové zväzky a žlté transparentné fólie. Táto trojkombinácia mení celkový charakter výstavnej siene. Ide o väčšmi novo definované územie farby, neistý terén novej vizuality, sálu spojenia či prepojenia do inej dimenzie.

Milan Houser sa dlhodobo a programovo zaujíma o materiálnosť, o materiú samotnej maľby. Pre jeho prístup je charakteristické skúmanie všetkých základných materiálových zložiek obrazu – blindrámu, plátna, farieb, pigmentov a priemyselných lakov. Rezignuje na iluzívnosť či naratívnu obrazového poľa, jeho spoločenské odkazy, a svoj výskum sústreďuje na základné vyjadrovacie prostriedky média maľby a ich možnosti niesť vlastnú vizuálnu informáciu. Nejde ani tak o modernistické vyhlásenia konca „nadvlády predmetu“ (objektu) v umení a súčasné „ochladnutie viery“ v subjekt. Skôr sú mu blízke neantropocentrické pohľady špekulatívneho realizmu, kde javy a predmety majú svoj svet a význam aj bez ľudskej prítomnosti a interpretácií. Obraz tak vníma väčšmi ako maliarske teleso, fyzický vizuálny predmet než abstraktnú maľbu či obrazovú plochu.

Autor používa prevažne priemyselné materiály a technológie, vytvára rozsiahle nepomenované série obrazov operujúce s pevne stanovenými formálnymi pravidlami. Dlhodobo skúma a overuje možnosti využí-

1

2

1 – 2 MILAN HOUSER: *Farbometria*, 2016, samostatná výstava – pohľad na inštaláciu v Dome umenia mesta Brno, červené vlákna farby, variabilné rozmery, majetok autora, foto: archív Domu umenia mesta Brno

„Čo je ešte maľba? Možno ju redukovať na základné gesto a pigment? Je možná maľba bez spojitosti s plochou?“

tia špeciálne vyrábaného laku, ktorý je v súčasnosti jeho dominantným technologickým prostriedkom. Houserove obrazy vznikajú tak, že lak opakovane nalieva a necháva schnúť, aby sa z plytkých okrajov dostával k mohutnej hĺbke a ku komplikovaným farebným fúziám, s jednoznačným až radikálne priamym vizuálnym výsledkom. Jeho tvorba je charakteristická formálnou zovretosťou a konzistentnosťou. Autor programovo inklinuje k rozsiahlym a vlastne nikdy neuzavretým obrazovým sériám, v ktorých sa snaží obsiahnuť všetky nuansy spôsobov a možností, ako so svojou technológiou liatia zaobchádzať. V tejto technológii najďalej zachádza pri rozmerých monochrómnych poliach s vysokým leskom. Vrstvením v týchto „zrkadlách“ dosahuje prekvapivé hĺbky vo vnútri obrazu. Divák tak môže „prepínať“ medzi dvoma režimami viditeľnosti: sledovať odrazený okolitý svet vo farebne a proporčne deformovanom tvare rovnako ako môže preostriť a dostávať sa dovnútra materiálu a pozorovať už len jeho objem, konzistenciu a farebnosť.

Pri tematizovaní fenoménu farby, pigmentov či hĺbky na povrchu maľby maliar na výstave predstavuje sériu sústredných monochrómnych, resp. plnofarebných kruhov (séria *Bez názvu*, 2018). Tie môžu pripomínať oči, šošovky, kaluže, terče, kozmické telesá, snečné protuberancie. Otvárajú tak priestor na prečítanie jednotlivých maliarskych vrstiev a ich možných konotácií.

Milan Houser pre svoju samostatnú výstavu *Farbometria* v Dome umenia v Brne v roku 2016 pripravil veľkorysú inštaláciu siete červených zavesených maliarskych nití, resp. vlákien. Išlo o site specific inštaláciu, reagovanie priamo na architektúru galérie a zároveň aj o redukovanie maľby na prirodzene stekajúci a postupne tuhúci lak s pigmentom. Bolo to osobité využitie momentu gravitácie ako výtvarného prostriedku. Hraničné vymedzenie média maľby

3

4

3 – 4 MILAN HOUSER: *Bez názvu*, 2018, lak, pigment a farba na plátne, priemer 125 cm, majetok autora, foto: archív autora